

N:o 148.

Af herr **K. Starbäck**, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner dels med förslag till lag angående vård af enskildes skogar och till lag angående skyddsskogar, dels med förslag till ändring af vissa i kap. II och kap. V i kungl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894 meddelade bestämmelser m. m.

Enligt »Uppgifter öfver trävaruutförseln från Sverige» 1898—1901 af Reinh. Hörnell samt, hvad 1902 beträffar, från trävaruexportföreningens ombud utskeppades från:

	1898.		1899.		1900.		1901.		1902.	
	Sparrar.	Grufst.	Sparrar.	Grufst.	Sparrar.	Grufst.	Sparrar.	Grufst.	Sparrar.	Grufst.
	Loads.	St.	Loads.	St.	Loads.	St.	Loads.	St.	Loads.	St.
Hudiksvalls distrikt	35,408	11,133	40,540	13,042	54,117	14,051	50,218	7,502	70,202	19,481
Söderhamns »	—	3,552	254	4,208	570	4,560	40	4,346	11	4,356
Gäfle »	—	3,520	—	6,651	—	6,551	—	4,493	8	3,304
Summa	35,408	18,205	40,794	23,901	54,687	25,162	50,258	16,341	70,221	27,141

Utskeppningen af s. k. egyptiska sparrar från Hudiksvalls tullkam-
maredistrikt framgår af nedanstående siffror:

»Uppgift öfver exporten af s. k. egyptiska sparrar från Hudiksvalls
tullkammaredistrikt under åren 1892—1902:

År 1892	4,471	kbm.
» 1893	13,696	»
» 1894	26,542	»
» 1895	31,356	»
» 1896	21,809	»
» 1897	30,194	»
» 1898	45,884	»
» 1899	47,919	»
» 1900	63,678	»
» 1901	66,872	»
» 1902	91,398	»

Rätteligen utdraget från tullkammarens i Hudiksvall journaler
betygar

Hudiksvall den 19 december 1902

J. G. Åhman,
Tulluppsyningsman.»

Af dessa siffror framgår noggsamt, att afverkningen af skog till
mindre dimensioner, åtminstone i vissa delar af Gäfleborgs län, tagit en
sådan utsträckning, att något med det första måste göras för att hämma
densamma.

Visserligen har afverkningen af sparrar inom länets södra delar, att
döma efter utskeppningen från Söderhamn och Gäfle, hittills varit så godt
som ingen. Den snabba utvecklingen af denna handtering, som uppgifterna
från Hudiksvalls tullkammare utvisa, anger emellertid, att man ingalunda
bör invagga sig i någon säkerhet, hvad länets hittills osköflade trakter
beträffar. Tvärtom, då efterfrågan är god och tillgången norrut minskas,
är tydligen stor fara för handen, att turen snart skall komma till länets
oberörda delar.

Det i Kungl. Maj:ts nåd. propositioner n:o 46 och n:o 47 fram-
lagda förslaget till lagstiftning angående vård af enskildes skogar synes
mig emellertid icke innebära en tillräcklig garanti mot den fara för sko-
gens bestånd och föryngring, som afverkningen af små dimensioner inne-

bär. I Norrbotten och Västerbotten har en lag af helt annan innebörd länge varit pröfvad, såsom det synes, till skogens båtnad och befolkningens belåtenhet. Vidare har en kommitté tillsatts af Jämtlands och Väster-norrlands län, hvilken utarbetat ett förslag till lagstiftning, som, fotadt på samma grunder som den så kallade Norr- och Västerbottenslagen, synes innehålla ännu lyckligare bestämmelser, särskildt med afseende på afverkning af undermålig skog af viss beskaffenhet. En dimensionslag, »som ej står i vägen för hjälpgallring, nödig hyggesrensning och skogens föryngring, ej heller hindrar tillgodogörandet på förmånligaste sätt af skadad och undertryckt skog, eller af skog, hvars rotverksamhet starkt nedsatts eller hvars föryngringsförmåga tillintetgjorts af markens beskaffenhet, eller af träd, af hvilka vidare tillväxt icke är att förvänta», en sådan lag skulle otvifvelaktigt verka snabbare och säkrare. Dessutom torde ett antagande af Kungl. Maj:ts förslag komma att öppna ett vidsträckt fält för anmälningar, processer och trakasserier af allahanda slag och dessutom lägga en för stor myndighet i Konungens befallningshafvandes hand.

På grund af hvad jag här ofvan anfört tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville, såvidt angår Gäfleborgs län, afslå Kungl. Maj:ts förslag till lagstiftning om vården af enskilda skogar, om skogsvårdsstyrelser och om skogsvårdsafgifter samt i stället för nämnda län i berörda afseenden antaga en lagstiftning af samma innehåll, som i särskild motion af herrar J. Bromée m. fl. föreslagits för Västernorrlands och Jämtlands län.

Stockholm den 3 mars 1903.

Karl Starbäck.

I motionens syfte instämma:

M. Sundström.

Ol. Olsson
i See.

Halvar Eriksson
i Elgered.